

1.
Activiteiten

Inleiding

“Despite the myriad personnel changes in the ICP over the years there's considerable continuity about this ICP dectet line-up, the bulk of whom have been together for twenty years. Such longevity breeds a very personal vocabulary and an intuitive interplay. The playfulness and the musical tensions evident during this concert were akin to a family dialogue—harmonious on the closely orchestrated, full ensemble passages, edgily abrasive on the looser improvisational, micro-ensemble streams.”

- All About Jazz, November 2017

2017 was een intens jaar in het bestaan van het ICP Orkest : Er was feest (50 jaar ICP, en 75 jaar Han Bennink) maar er was ook het verdriet om het overlijden van mede-oprichter Misha Mengelberg op 3 maart 2017. Op 10 maart is hij op memorabele wijze begraven op begraafplaats Zorgvlied te Amsterdam. Het gehele ICP orkest heeft gespeeld met gastmusicus George Lewis op trombone, die speciaal uit New York is overgekomen. Het orkest liep na de afscheidsbijeenkomst in echte jazztraditie voor de kist uit naar Misha's laatste rustplaats.

Op 25 maart 2017 heeft in het Bimhuis een herdenkingsconcert plaatsgevonden 'In Memoriam Misha Mengelberg' waar, naast het ICP orkest, o.a. ook Benjamin Herman, Irene Schweizer, Oscar Jan Hoogland, Nora Mulder en Joost Buis repertoire van Misha uitvoerden. Uiteraard was het Bimhuis stampvol.

Wegens Misha's overlijden kwamen er reacties uit de hele wereld: persoonlijke berichten van collega's zoals John Zorn en Dave Douglas, ontelbare mails en kaarten van liefhebbers van zijn muziek, vele in memoriam artikelen in binnenlandse en buitenlandse media waaronder De Volkskrant, New York Times, Downbeat, the Guardian en JazzTimes. Ook zijn er veel radio programma's aan Misha gewijd (zie de links op de ICP website). De impact van Misha's muzikale repertoire, zijn manier van denken over kunst en muziek en zijn dadaïstische insteek bleek wereldwijd groot te zijn.

50 jaar ICP – 75 jaar Han Bennink

Niet lang na de begrafenis werd in april in het Bimhuis 50 jaar ICP en 75 jaar Han Bennink gevierd waarvoor Han het programma heeft samengesteld onder de titel 'ICP Orchestra & Friends'. Drie avonden het voltallige ICP orkest en een bont gezelschap aan speciale gasten: Evan Parker, Otto Lechner, Simon Toldam en Joachim Badenhorst (van het Han Bennink Trio), Noël Akchoté, Joris Roelofs, Ben van Gelder, Reinier Baas, Greetje Bijma, Marije Nie, Michael Schumacher, Terrie Ex, Camilo Rodríguez en Candy Dulfer.

Op zondag heeft het ICP orkest ook nog het kinderconcert Bim Bam Bennink gegeven, waarvan er meerdere volgden in de loop van het jaar in het Bimhuis.

Naast de officiële viering in het Bimhuis stond eigenlijk ieder ICP-concert in meer of mindere mate in het teken van het 50-jarige bestaan en 75 jaar Han. Het leverde vaak extra aankondigingen en artikelen op in lokale media en zorgde voor veel publiciteit.

Rond de officiële viering (maar eigenlijk het hele jaar door) was er veel aandacht van de pers voor het 50/75 jubileum. Han was op de radio in het programma's "Nooit meer Slapen", "Opium" en bij "CoLive!", en verder ook bij het populaire televisie programma De Wereld Draait Door. Daar werd Han verrast door het één-voor-één verschijnen op het podium van Oscar Jan Hoogland, Simon Toldam, Ernst Glerum, Mary Oliver, Reinier Baas, Johnny Engels, Benjamin Herman, Ben van Gelder en Ack van Rooyen voor een gezamenlijke spelen van Misha Mengelbergs "Rumboon" - en dat duurde veel langer dan de gebruikelijke DWDD-minuut....

Concerten ICP orkest

Het jubileumjaar 2017 begon, naast een aantal concerten in NL, met een concert tijdens het tweejaarlijks Jazz Festival in Münster, in een mooi gevulde grote zaal. ICP was al enige tijd niet meer in Duitsland geweest, en het voelde goed om daar weer te gaan spelen voor een dankbaar publiek.

De volgende dag speelde een kleinere ICP selectie in de Emmahof te Amsterdam om voor Misha en medebewoners te spelen. Misha en zijn vrouw Amy zaten op de eerste rij, en waren blij - hij kon amper meer spreken, maar tapte met zijn hand het ritme van zijn stukken mee, en kreeg - samen met de rest van de band - een mooie bos bloemen na afloop. Dat was de laatste keer dat ICP voor Misha gespeeld heeft. Het volgende ingeplande concert in de Emmahof was op 5 juni, dan zou Misha's 82 geworden zijn. Het concert heeft ondanks het gemis van Misha toch plaatsgevonden.

Later in het voorjaar reisde ICP af naar Engeland. Na twee volle avonden in de Vortex te Londen nam het orkest de trein naar Newcastle voor een serie concerten, en een tentoonstelling "Misha Criss Cross". Deze tentoonstelling van foto's door Nederlandse en internationale fotografen was al eerder te zien in het Bimhuis en in The Mahogany Hall in Edam (met dank aan Kees Koedam en Francesca Patella) maar fijn om het ook in het

buitenland te exposeren. In Gateshead is tevens een concert gegeven voor kinderen; zoals wel vaker waren daarbij ook bezoekers met een verstandelijke beperking aanwezig. Een van de bezoekers met een beperking was zo enthousiast dat hij vervolgens heeft meegedaan met de improvisatieworkshop die de daaropvolgende dag door ICP werd gegeven. Zowel in London als in Gateshead werd de documentaire "Misha Enzovoort" als randprogrammering getoond.

buitenland te exposeren. In Gateshead is tevens een concert gegeven voor kinderen; zoals wel vaker waren daarbij ook bezoekers met een verstandelijke beperking aanwezig. Een van de bezoekers met een beperking was zo enthousiast dat hij vervolgens heeft meegedaan met de improvisatieworkshop die de daaropvolgende dag door ICP werd gegeven. Zowel in London als in Gateshead werd de documentaire "Misha Enzovoort" als randprogrammering getoond.

In april speelde het ICP octet in Utrecht op de culturele zondag ter ere van het voormalige Persepolis op de Oude Gracht, een van de eerste jazzclubs in Nederland alwaar het ICP orkest 50 jaar geleden geboren is.

Het volgende commentaar werd naar aanleiding van dit concert gepubliceerd:

"Waar ik vooral vooral benieuwd was hoe men nu speelt, zo kort na de begrafenis van Mengelberg, blijkt het ICP intenser dan ooit te spelen. Ineens bedacht in me: misschien is dit jaar voor hen ook wel het jaar van een zekere bevrijding. Geen enkele reden om je zorgen te maken over deze internationaal befaamde kruising tussen een swingende jazzband en een kamerorkest. Bennink speelt altijd met de focus van een Zenmeester, maar in de beslotenheid van een werfkelder valt pas goed op hoe mooi iedereen speelt en hoe organisch dit allemaal samenvalt. Hoe makkelijk men switcht van krachtig swingende Ellington-jazz naar hedendaags klassieke inspiraties en vrije klanken die nooit de mist in gaan. ICP ondergaan is en blijft een met niets te vergelijken belevenis. Met dit concert werd niet alleen de jazzclub van weleer een ode gebracht. Dit was een ode aan luisteren als zodanig."

Jair Tchong, Cultureel Persbureau, april 2017

Het voltallige ICP was weer bij elkaar bij Konfrontationen, Festival for Free and Improvised Music, in Nickelsdorf Oostenrijk (20-23 juli). Het voltallige orkest heeft gespeeld in tentet vorm en ook in kleinere groepjes voor een overvolle zaal met trouwe fans.

Daarna was de tour naar Colombia in september. Uit de vele highlights sprongen er twee echt uit: de tot de nok volle zaal Leon de Greiff met 1600 mensen aan de Universidad Nacional in Bogotá, met nog minimaal dezelfde hoeveelheid mensen die niet meer binnen konden maar het concert in de gangen via beeldschermen konden volgen. Het leek wel een popconcert, niet in de laatste plaats wegens de uitzinnige reacties van het publiek bij elke muzikale wending van het orkest. Zo ook de workshop in Medellín bij de Fundación Batuta, een stichting met vestigingen door heel Colombia, die als doel heeft mensen van alle leeftijden te helpen via muziek hun oorlogstrauma's te verwerken. Aan deze improvisatieworkshop namen 30 mensen van alle leeftijden met allerlei verschillende muziekinstrumenten deel. Het was fantastisch om te zien dat de deelnemers, gewend aan

het spelen van vastgelegde klassieke muziek, aan het einde van de workshop uitbundig improviseerden, dansten en dirigeerden.

Ook de directeur van Batuta, Maria Claudia Parias, was enthousiast en gaf aan dat ze in toekomst graag weer met ICP zou willen werken.

Maar ook het concert in San Basilio de Palenque, de eerste erkende nederzetting van zich vrij gevochten slaven, dicht bij de koloniale stad Cartagena was legendarisch. Twee plaatselijke groepen traden speciaal voor het ICP orkest op. De dorpsbewoners stroomden toe en waren net als de studenten in Bogotá enorm verwonderd over de ICP muziek. Toen drie plaatselijk percussionisten zich rond Han schaarden en meespeelden werd het helemaal een festijn.

In de havenplaats Barranquilla heeft de Colombiaanse levende legende de saxofonist en componist Michi Sarmiento met het ICP orkest meegespeeld. Een prachtige uitwisseling waarbij hij het voor hem totaal vreemde ICP repertoire meespeelde en het orkest een aantal van zijn latin stukken speelde. Een memorabele ontmoeting tussen twee totaal verschillende culturen en smullen voor het publiek.

In het najaar speelde ICP op het Jazz Festival in Vilnius, waar het concert in zijn geheel opgenomen werd voor de nationale televisie. Er volgden drie concerten en een workshop in Oslo. Daarna een uitgebreide tournee in Engeland en Ierland; eerst de universiteitssteden Nottingham en Southampton, vervolgens door naar Ierland waar ICP nooit eerder heeft opgetreden. In drie van de vier steden (Derry, Belfast, Dublin en Cork) werden ook kinderconcerten gespeeld. Het kinderconcert in Derry, een stad waar de spanning tussen de katholieke en protestante bevolking heel voelbaar is, was heel bijzonder. Daar werden schoolklassen - zelfde leeftijd, zelfde stad - maar de ene protestant en de andere katholiek bij elkaar gebracht. Ze kenden elkaar helemaal niet maar ze hebben allemaal meegedaan aan de workshop. Een mooi voorbeeld hoe muziek grenzen van welke aard dan ook kan overschrijden.

Later, bij het concert op 6 november in Bath, werd Cherry Duyns' documentaire "Misha Enzovoort" vertoond voorafgaand aan het concert - de avond was gedeeltelijk gesponsord door de Alzheimer Society in Bath, en gedeeltelijk door "Bath Against Brexit". Midden in het optreden was er nog een verloting (raffle) van allerlei producten uit de EU. Han mocht de winnende nummers uit een kom trekken – natuurlijk vooraf gegaan door een opzweepende roffel.

Het laatste concert van het voltallige ICP was op 11 november in Utrecht tijdens de "Le Guess Who?" Festival waar Han curator was. Ze speelden met speciale gast, Peter Brötzmann voor een totaal volgestroomde en uit zijn voegen barstende Cloud 9 zaal in TivoliVredenburg.

ICP concerten in kleinere bezettingen

Het voltallige ICP orkest bestaat uit 10 musici -maar "het-idee-ICP" manifesteert zich ook in kleinere formaties. Het duo Han Bennink en Guus Janssen speelde op een zomerfestival in Den Haag, in Haarlem en Amsterdam. Het ICP trio met Han, Wolter Wierbos en Ernst Glerum speelde in Rotterdam (een kinderconcert in kader van het Kid Dynamite festival) en in het kerkje van Bergen-aan-Zee. Han begon het jaar met de mooie "Cats on Keys" formule van slagwerk met de drie pianisten zoals Oscar Jan Hoogland, Gerard Bouwhuis en Bobby Few. Mary Oliver en Guus Janssen speelden duo voor de opening van Han's tentoonstelling in Edam. Een bijzondere nieuwe combinatie is het duo Han Bennnk en basklarinettist Joris

Roelofs (die ook in het Jazz Orchestra of the Concertgebouw speelt, waar ICP mee samenwerkte in 2016). Ze speelden in Graz, Oslo, St. Johann, Haarlem, Wenen, Nickelsdorf, Nijmegen en Aartswood. Ook is er een mooi trio ontstaan met Michael Moore en de jonge gitarist Jorrit Westerhof en Han Bennink, die samen speelden in Culemborg, Amsterdam (Uitmarkt) en Rotterdam.

In september 2017 was Han op tournee in Japan met The Quartet NL (Peter Beets, Benjamin Herman, Ernst Glerum) met uitsluitend de muziek van Misha Mengelberg. Aansluitend heeft Han een aantal solo-en duo concerten gespeeld in Tokyo in Super Deluxe, in een tempel in Onomichi en in een jazzclub te Hiroshima. Han is zeer geliefd in Japan!

Artist in Residence

Han Bennink was Artist in Residence bij Café Oto in Londen in augustus, met drie avonden van uitverkochte concerten, waaronder ook met Mary Oliver, Terrie X en verschillende Engelse musici. Han heeft het affiche voor zijn programmering ontworpen.

Han Bennink was daarnaast curator van het Le Guess Who ? festival in Utrecht in november. Voor die gelegenheid heeft hij negen verschillende concerten geprogrammeerd met Gerard Bouwhuis, Steve Berisford, Alexander von Schlippenbach Peter Brötzmann, Keiji Haino, en Thurston Moore van Sonic Youth, het Han Bennink Trio en Joris Roelofs, het door Han samengestelde trio met Mary Oliver, Greetje Bijma en Nora Mulder, Terrie Ex en Spring Heel Jack. Het was een sensatie. Er waren heel veel jonge mensen op de been die van concert naar concert gingen. Een ongekende hoeveelheid jong publiek heeft op deze manier met het

ICP orkest, de verschillende ICP ensembles en jonge en oudere muzikvrienden binnen de geïmproviseerde muziek kennis kunnen maken. Ze waren onder de indruk wat bleek uit het feit dat er steeds meer mensen toestroomden en iedereen bleef luisteren, ondanks het enorme aanbod aan muziek door de hele stad Utrecht tijdens Le Guess Who.

Ook voor Le Guess Who ? heeft Han voor zijn aandeel in de festival programmering het affiche gemaakt. De Volkskrant heeft een video opname gepubliceerd van gesprekken met Han Bennink, festival directeur Johan Gijsen en Thurston Moore.

Van 08 oktober 2017 tot 4 februari 2018 heeft Museum Kranenburgh in Bergen een overzichtstentoonstelling georganiseerd van het beeldend werk van Han Bennink. Tijdens de

tentoonstellingsperiode van vier maanden is een serie ICP-gerelateerde concerten gegeven, waaronder een schoolconcert voor lagere school leerlingen uit Bergen. Telkens voor een totaal uitverkochte zaal. Ook tijdens deze concerten heeft een compleet nieuw publiek kennis kunnen nemen van ICP muziek.

Het gehele ICP was in 2017 Band-in-Residence bij ArtEz in Arnhem. 75 leerlingen van de jazz, pop en rock afdeling werkten dagen achtereen met de muziek van Misha Mengelberg.

's Avonds werd er gespeeld in het muziekrestaurant en het laatste concert met 19 verschillende formaties en 19 versies van zelf gekozen stukken uit Misha's "Goeden Dagjes" was een mooie afsluiting van de week. Het was mooi om te zien hoe divers de thema's werden opgepakt en hoe anders ze werden uitgevoerd.

Workshops, masterclasses, jeugdvoorstellingen, talentontwikkeling, DIA

Zoals eerder genoemd waren er verschillende kindervoorstellingen (Amsterdam, Rotterdam, Bergen, Gateshead, Derry, Belfast, Dublin), masterclasses en workshops in Oslo, Medellín en Graz. Michael Moore leidde een masterclass over het leven en werk van Misha Mengelberg aan het Conservatorium van Amsterdam.

In 2017 werd de Dutch Impro Academy, een samenwerking tussen ICP, Stichting Doek en het Koninklijk Conservatorium in Den Haag georganiseerd. ICP'ers Han Bennink, Mary Oliver en Michael Moore plus collega's Oscar Jan Hoogland, Wilbert de Joode en Anne la Berge waren

Nieuwe producties in 2017

ICP 055 - "the Quartet NL", ontwerp Han Bennink, repertoire Misha Mengelberg (in licentie aan 55 records uit Tokyo)

ICP 056 - Adelante, het Han Bennink Trio met Simon Toldam en Joachim Badenhorst, incl. Misha Mengelberg repertoire

ICP 058 - Vinyl heruitgave van "Pech Onderweg", origineel BHVAAST 016 uit 1978, Misha Mengelberg solo plaat

ICP 057 - "HAN BENnInK" het boek over het kunstenaarschap van Han Bennink ter gelegenheid van zijn 75ste verjaardag met een tentoonstelling in Kranenburgh, Bergen, beide vormgegeven door Irma Boom.

Vooruitblik 2018

Zoals opgemerkt heeft ICP het jubileumjaar 2017 ten volle willen benutten voor het organiseren van een groot aantal activiteiten en concerten. De planning is in 2018 aanmerkelijk bescheidener.

In april en mei zijn er een aantal optredens in Nederland van het voltallige orkest o.a. in EYE voor het John Adams Institute en het 4/5 mei comité, en verder in Rotterdam, Haarlem, Zeist, alsmede in jazzclub Porgy & Bess Wenen. Er staan verder concerten in kleinere ICP bezetting op de agenda in Zwitserland, België, Polen, Duitsland en Italië.

Er wordt samengewerkt met de Stichting Muziek Kappellen Amsterdam om de HaFaBra-wereld te verrijken met ICP-geluiden (zomer 2018).

In november 2018 speelt het voltallige ICP met het Nieuw Amsterdams Peil een programma "Rokus de Veldmuis en Zijn Vrienden", muziek van Misha Mengelberg en zijn inspirators zoals Igor Strawinsky en John Cage.

Er wordt gewerkt aan het behoud van het cultureel erfgoed van Misha Mengelberg en ICP. Onder andere door het bijeenbrengen van (een overzicht van) alle composities van Misha. Dit gebeurt samen met Floris Schuijling (schrijver van "Animate Structures, Compositions and Improvisations of the Instant Composers Pool Orchestra), Mary Oliver en Francesca Patella. Het plan is om alles te laten digitaliseren door Picturae te Heiloo - ook met teksten, gedichten, tekeningen van Misha. Tevens wordt ook gewerkt aan een pianoboek voor kinderen met de composities van Misha Mengelberg. Deze twee projecten worden gerealiseerd in samenwerking met Donemus,

"Zelfs na al die jaren is het effect nog altijd zoets als overschakelen van grijstinten naar de explosie van een box kleurpotloden. De nadruk ligt op zorgvuldig uitgewerkte composities en arrangementen, maar de vrijheden die de leden zich daarbinnen permitteren leidt ertoe dat je dit onmogelijk beu wordt."

Enola.be

Guy Peters, 25 juli 2017

2

Het Publiek

Het is frappant te constateren dat de omvang van het publiek voor ICP in 2017 enorm toegenomen is (een groter aantal concerten wil niet altijd zeggen evenzo meer publiek). Het publieksbereik is niet alleen aanmerkelijk vergroot, maar is ook toegenomen in diversiteit. ICP trekt veel meer jong publiek dan voorheen. Dat bleek o.a. uit de toestroom tijdens het Le

Guess Who ? festival, in Münster, in Londen, in museum Kranenburgh in Bergen en in het Bimuis.

Het publiek is veel ontvankelijker voor de muziek van ICP en staat er meer voor open. Natuurlijk is er veel publiciteit geweest rond het ICP orkest, Misha Mengelberg en Han Bennink in de reguliere media. De website wordt op to date gehouden, op de Facebook pagina van ICP verschijnen regelmatig berichten en er wordt een paar keer per jaar een nieuwsbrief gestuurd aan het mailbestand van ICP. Maar het gebruik van de sociale media is niet anders dan voorgaande jaren. En publiciteit is er ook regelmatig via pers en radio. Dit jaar is de belangstelling buitengewoon groeiend, om niet te zeggen explosief.

Hieruit blijkt dat het publiek niet te sturen is door marketing en promotie. Als men er rijp voor is dan gebeurt het. De volharding overwint.

In 2017 heeft ICP bijna 18000 mensen bereikt. Dat gaat de ambitie ver te boven. Ook de ambitie jonger publiek aan te spreken is meer dan bereikt.

Ook in Latijns Amerika, een relatief nieuw terrein voor ICP is het publiek groeiend. De eerste ICP concerten vonden in 2012 in Sao Paulo plaats voor een bescheiden publiek en ook zelfs in de meer underground scene. In 2014 heeft de programmeur van het Buenos Aires Jazz Festival het eindelijk aangedurfd ICP te agenderen en wel voor de opening van het festival. Een groot succes, evenals de concerten die volgden tijdens de Argentijnse tournee.

In Colombia was in 2017 de toestroom van vooral jong publiek ongekend. Ook voor de organisator van die tournee was het een lang gekoesterde wens om ICP in Colombia te programmeren.

Steeds meer mensen worden door ICP gepakt en raken begeistert. De ICP muziek ontwikkelt zich voort op de ICP manier en blijft eigennuttig. Tegelijkertijd blijven de vaste fans ook trouw.

The genre-hopping 10-piece underline their status as one of contemporary music's enduring delights with show of typical flair and youthful agility... ICP have always made their own rules, and hearing them followed, broken and reinvented in real time remains one of contemporary music's enduring delights.

The Guardian, 31 maart, 2017

3.

De Impact van ICP

De impact die ICP heeft op het publiek blijkt uit de enthousiaste reacties achteraf, de staande ovaties en het feit dat er bij elk concert om een 'encore' gevraagd wordt. Een mooi voorbeeld van de impact van ICP op niemand minder dan Rudi Fuchs heeft hij als volgt beschreven in de Groene Amsterdammer in mei 2017:

“De tentoonstelling begon, in een volle zaal, met harde muziek - niet dus, als in de kerk, met gemurmel van een orgel. Dat zijn klanken die kabbelen als stromend water in een beek die altijd *ergens* heenglijdt. Dat is muziek die stil zo haar gang gaat. Wij dromen mee terwijl we luisteren. Maar hier zaten tien muzikanten van de befaamde *Instant Composers Pool* (ICP) met in hun midden slagwerker Han Bennink. De andere negen waren heel ernstig doende met hun eigen instrumenten. Met de piano, met viool en cello, met saxofoon en klarinet en

schuiftrompet: ieder voor zich, leek het, maar ook *samen*. Zo voegden zich, van die instrumenten ook alle geluiden. Ze waren verschillend van kleur en ze vervlochten zich, dacht ik te horen, niet tot een melodie - of iets dat sleept maar ook klatert. De muziek begon hard en werd direct en onverbiddelijk een *muur* van massief geluid. Ik hoorde buigende geluiden en hoekige vormen van geluid - ik hoorde contouren van geluid en strakke figuren over elkaar en dwars door elkaar heen kantelen. Maar niets in deze *verdichtingen* zat elkaar in de weg. Hoe massief ook, de muziek was glashelder. Van elk instrument vond de klank onverstoorbare zijn weg in de vervlechting. Wat er toen, na enige tijd, gebeurde was werkelijk wonderbaarlijk. Om mij heen en vooral *voor* mij werd het volume van geluid alsmaar dichterbij maar in mijn hoofd begon een onweerstaanbare, geheimzinnige *stilte* te groeien. Daar bovenuit, dacht ik waar te nemen, hoe het geluid, tegen de stille achtergrond, ook gewicht werd en allerlei vormen aan ging nemen. Dat was zo vreemd als een fata morgana. Ik wist niet wat ik zag. In die verwarring was ik gebracht door de gestaag onverstoorbare muziek. Intussen waren wij gekomen om te kijken, *in stilte*, naar een tentoonstelling van Han Bennink - een *oeuvre* van tekeningen, krabbels, collages en geknutsel met *objets trouvés*.

Ik had van Bennink wel eerder zulke werken gezien. Die vielen op door een zekere *kantigheid* van vorm en, in de uitvoering, een driftig ritme. Ook in een ruim blad waarop *FAT A MORGAN* Ageschreven staat, zien we in de letters bijvoorbeeld die spitsheid van formulering. Inmiddels duurde de muziek bijna een uur. Ik zag de klank dus compacte vorm aannemen. Natuurlijk waren het de tien voortreffelijke muzikanten van het orkest die *samen* de muziek zo compact maakten. Maar vanwege de situatie lette ik net iets meer op de scherpe contouren van het slagwerk. Het slaan met die stokken op de trommels (en op wat niet eigenlijk) ging droog en kortaf. Stel je die korte slagen en intense roffels eens voor als kanten van vormen. Een hoekig volume van muziek, met het staccato van het getrommel, werd zo als een *sculptuur* getimmerd. De strakke bewegingen van het geluid maken het zichtbaar.

In zekere zin, dacht ik, is de muziek met daarin het getimmer van de excentrieke slagwerker de proloog en inleiding op de tentoonstelling. De muziek was strak in bouw maar tegelijkertijd impulsief als een collage. Het concert was onverstoorbare en leek me muzikaal behoorlijk eigenwijs. Laten we zeggen dat het zo sommige achtergronden liet zien van Han Benninks kunstmaken. “

Wat betreft de impact van ICP binnen de geïmproviseerde muziek is en blijft deze heel groot als boegbeeld van deze muziekvorm in Nederland en daarbuiten. ICP is een voorbeeld voor

jonge improvisatoren. De derde generatie musici na het ontstaan van deze muziekvorm is in tegenstelling tot de tweede generatie buitengewoon ontvankelijk voor en geïnteresseerd in deze muziekvorm. Jonge muzikanten zoals gitaristen Jorrit Westerhof, Jasper Stadhouders en Reinier Baas, altist Ben van Gelder, basklarinettist Joris Roelofs en de drummers Onno Govaert en George Hadow spelen regelmatig binnen ICP concept met ICP leden. Hieruit is het vaste duo Han Bennink & Joris Roelofs ontstaan en het trio Han Bennink, Reinier Baas, Ben van Gelder. Ook Michael Moore, Jorrit Westerhof en Han Bennink spelen regelmatig samen.

4.

Andere belangrijke stakeholders van ICP

In samenwerking met collega organisatie Stichting Doek wordt elke twee jaar de Dutch Impro Academy georganiseerd. In dat kader is het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, die de Dutch Impro Academy opgenomen heeft in het curriculum, ook een belangrijke stakeholder.

De concert organisatoren zijn niet weg te denken partners van ICP en er bestaat een groot nationaal en internationaal netwerk van programmeurs rond ICP, dat nog steeds gestaag uitgebreid wordt.

Met het Bimhuis en de Roode Bioscoop, beiden gevestigd in de standplaats, bestaat een bijzondere band. Dat blijkt uit het grote aantal ICP concerten dat in 2017 plaatsgevonden heeft in het Bimhuis. Met de Roode Bioscoop staan plannen voor de komende jaren op de agenda met betrekking tot meerdaagse concertperioden met ICP.

De collega musici binnen de geïmproviseerde muziek in binnen- en buitenland zijn ook belangrijke stakeholders. Het is voor ICP musici van groot belang andere musici met regelmaat toe te voegen aan de pool. Wat ook gebeurt, zowel binnen het orkest als in kleinere bezettingen. Dat blijkt ook uit het grote aantal verschillende bezettingen (geregistreerd in de prestatie lijst als producties) waarmee gemusiceerd wordt.

5.

Kansen en bedreigingen voor ICP

Momenteel bestaan er grote kansen voor ICP om nog meer publiek te bereiken gezien het succes van vorig jaar. Ook is de kans groot dat meer traditionele podia het nu eindelijk aandurven om ICP te boeken. ICP staat heel stevig op de kaart. Een ander sterk punt is dat het repertoire van Misha Mengelberg steeds vaker uitgevoerd wordt en meer en meer bekendheid krijgt. Als het publiek verrast wordt door de mooie pakkende melodieën die Misha geschreven heeft dan zullen ze ook geïnteresseerd raken in het orkest dat al meer dan 50 jaar zijn muzikaal gedachtegoed vertegenwoordigt.

Bedreiging of zwakte van ICP is dat de orkestleden natuurlijk steeds meer op leeftijd geraken en daarmee kwetsbaarder worden. Gelukkig is er een uitstekende nieuwe jonge aanwas zoals hierboven beschreven.

Financieel economisch blijft het een feit dat ICP afhankelijk is van overheidssubsidie. De concerten in voltallige orkest bezetting kunnen nooit kostendekkend afgezet worden. De kleinere bezettingen hier en daar wel maar als het buitenlandse concerten betreft lukt dat evenmin. Grotere publieksbelangstelling betekent niet direct heel veel meer inkomsten.

Het is nog wel een uitdaging om meer inkomsten te genereren uit bijdragen van vrienden en liefhebbers. De uitgifte van het kunstboek van Han Bennink is daar de tweede aanzet toe. Het boek is voor het grootste deel gefinancierd middels crowdfunding. En de complete ICP box met 52 geluidsdragers is destijds volledig gefinancierd met voorintekening. Feit is dat er een concreet nieuw product als tegenprestatie voor handen moet zijn, concerten zijn daarvoor niet genoeg.

Het is praktisch welhaast onmogelijk gebleken om sponsors bereid te vinden zich te binden aan ICP. De enige mogelijkheid is middels zoeken naar een speld in een hooiberg een liefhebber te vinden die tevens beslissingsbevoegdheid heeft binnen een bedrijf voor het toekennen van sponsorgelden. In het muziekveld is ICP nog steeds een eigenzinnige en avantgardistische vreemde eend in de bijt. De ervaring leert inmiddels dat de verrassingsfactor bij ICP concerten sponsors afschrikt. Zij willen niet verrast worden, het publiek echter wél. Dat maakt het zo uniek, en dat zal beslist zo blijven. Helaas is dat wel een barrière voor het verkrijgen van private giften.

6.

Reflectie op het financiële resultaat en de financiële positie van ICP

In 2017 heeft ICP een negatief exploitatieresultaat behaald van € 69965. Na verwerking van dit resultaat in het vermogen resulteert een eigen vermogen van € 66311 negatief. Het negatieve exploitatieresultaat is het gevolg van de situatie dat er in 2017 -het jaar dat ICP 50 jaar bestond- een aanzienlijk hoger aantal concerten en andere activiteiten zijn gerealiseerd dan het geplande meerjarige gemiddelde. Het in januari ontvangen startvoorschot van een kwart van het jaarsubsidie bedrag extra is dan ook zeer welkom geweest teneinde al deze jubileum activiteiten te kunnen financieren. Gezien het voorschot niet als extra subsidie inkomsten opgenomen mag worden maar op de balans zichtbaar gemaakt moet worden als langlopende schuld is het negatief resultaat van ICP zo hoog. Dit detail werd ICP pas duidelijk tijdens het monitor gesprek op 16 november j.l.. Ook al was dit eerder bekend geweest dan had dat ICP er niet van weerhouden de extra activiteiten uit te voeren. ICP stond veel in de belangstelling, werd veel gevraagd als jubilerend orkest en dit moest, juist omdat het een kroonjaar betrof, ten volle benut worden. Al met al achtte het bestuur het financieel risico acceptabel en te overzien en is van mening (en stuurt hier ook op) dat de komende jaren dit verlies weer wordt ingelopen en heeft aan de hand van een liquiditeitsprognose een aantal scenario's besproken om ervoor te zorgen dat er geen liquiditeitsproblemen zouden ontstaan.

Samengevat wordt het liquiditeitstekort gedekt door € 3654 uit de bestemmingsreserve, € 41050 uit het startvoorschot en het resterend tekort van € 25270 wordt gedekt door de crediteuren, kortlopende onderhandse leningen en het subsidiebedrag van € 41050 van het eerste kwartaal 2018.

ICP heeft de activiteiten in het eerste kwartaal 2018 dermate bescheiden gehouden, 10 concerten in kleine bezettingen, zodat er ruimschoots liquide middelen beschikbaar zijn.

In de loop van 2018 zullen eveneens de leningen afgelost zijn zodat er buiten de langlopende schuld aan het Fonds Podiumkunsten (startvoorschot) geen sprake meer zal zijn van vreemd vermogen.

7.

Gerealiseerde prestaties, geografische spreiding en eigen inkomsten

ICP heeft in 2017 86 uitvoeringen gerealiseerd, 46 uitvoeringen zijn begroot. Hiervan in grote zalen 17 (6 begroot) en 69 in kleine zalen (40 begroot). In het buitenland waren dat er 39 tegenover een 23tal begroot en in Nederland waren het er 47 tegenover 23 begroot.

Daarnaast hebben er 18 overige activiteiten plaatsgevonden, allen educatief, terwijl gemiddeld per jaar 10 begroot is.

Dat betekent een overschot aan prestaties van 48 op een begroting van 56 prestaties.

Met betrekking tot de spreiding is ICP in de regio midden en noord met 1 speelbeurt per genoemde regio achtergebleven ten aanzien van de begroting. Maar in de regio's west en zuid bestaan er overschotten van respectievelijk 6 en 2 concerten. Voort hebben in Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht aanmerkelijk meer concerten plaatsgevonden dan voorzien.

Het bestuur is van mening dat hiermee ruimschoots voldaan is het vereiste van geografische spreiding.

De eigen inkomsten quote bedraagt 47% dit is 1% meer dan begroot en is ruim boven de vereiste eiq van 30,7% conform de toekenning.

Voorts merkt het bestuur nog op dat de infrastructuur van de ICP organisatie gezien het grote aantal activiteiten en de administratieve druk enige uitbreiding behoeft zodat er een bescheiden taakverlichting voor zakelijk leider Susanna von Canon kan plaatsvinden. Hieraan zal in 2018 gewerkt worden.

8.

Werkgeverschap, toepassing WNT, samenstelling bestuur en directie, Codes Culturele Diversiteit en Cultural Governance

Stichting ICP heeft geen vast personeel in dienst. In 2017 werden 3 van de ICP musici op basis van de artiestenregeling per concert verloond. Vanaf 2018 gaat iedere musicus op basis van facturatie werken. De zakelijke leiding factureert eveneens op freelance basis. Het maximaal te factureren bedrag van de zakelijk leider is met € 36000 het hoogste jaarinkomen van een medewerker van stichting ICP. Hiermee blijven de inkomens, inclusief onkostenvergoedingen, ruim beneden de algemene norm als gevolg van de WNT.

Stichting ICP biedt geen pensioenvoorziening.

Op 31 december 2017 bestond het ICP orkest uit de volgende leden:

Han Bennink – drums

Guus Janssen – piano

Ernst Glerum – contrabas

Tristan Honsinger – cello

Mary Oliver – viool

Michael Moore – klarinet en alt saxofoon

Ab Baars – klarinet en tenor saxofoon

Tobias Delius – klarinet en tenor saxofoon

Thomas Heberer – cornet en trompet

Wolter Wierbos - trombone

Op 31 december 2017 bestond het bestuur van Stichting ICP uit de volgende leden:

Michiel Verschuijl – Voorzitter - In functie 06-12-2012 / herbenoemd 06-12-2016

Els de Wit – Penningmeester - In functie 01-12-2013 / herbenoemd 01-12-2017

Marcel Kranendonk – Secretaris - In functie 06-12-2012 / herbenoemd 06-12-2016

Meier Boersma – Lid - In functie 06-12-2012 / herbenoemd 06-12-2016

Ruud de Quay – Lid – In functie 29-12-2009 / herbenoemd 29-12-2013

Er zijn in 2017 geen bestuur mutaties geweest. Het bestuur is onbezoldigd.

De directie wordt gevoerd door Susanna von Canon als zakelijk leider.

Stichting ICP opereert volgens het bestuur en directie model. Het bestuur bepaalt het beleid van de stichting en ziet erop toe dat dit beleid uitgevoerd wordt door de directie en volgt de activiteiten van ICP nauwgezet.

Met betrekking tot de culturele diversiteit heeft ICP tot doel voor een cultureel divers publiek concerten te geven. Dat gebeurt voornamelijk tijdens festival zoals het Kid Dynamite festival in Rotterdam en Le Guess Who ? festival in Utrecht. Ook wordt bijgedragen aan de culturele diversiteit door de talloze internationale concerten.